

ligger i en practiff Skikkelse, og jeg troer heller ikke, at det vil være Regjeringen meget imod, om dette skee.

Finantsministeren: Med Hensyn til de Grindringer, der ere gjorte af den sidste ærede Taler, skal jeg for det Første, hvad den sidste Passus i § 3 angaaer, gjøre opmærksom paa, at, forsaavidt de almindelige Tilfælde, som denne Paragraphs Slutning kunde komme til at angaae, betræffer, da er der allerede fra Regjeringens Side indledet det Fornødne, saa at der i denne Henseende ikke er tilstegt Mere, end der kan overholdes. Der er jo nemlig ikke ved denne Bestemmelse sagt, at der af den lovgivende Magt i Møderlandet ikke skal kunne vedtages nogen Bestemmelse, som strider imod, hvad Colonialraadet har tilraadet; men det er kun sagt, at der ikke skal blive taget Beslutning om den coloniale Deel af Finantsloven, før Colonialraadets Betænkning foreligger. Dette vil nu i almindelige Tilfælde kunne skee ved de Foranstaltninger, som i den Henseende ere truffne af Regjeringen. Jeg har ogsaa forstaaet den ærede Spørger saaledes, at han med Hensyn hertil har stølet paa, at Regjeringen vilde drage Omsorg for det Fornødne, men at han derimod har næret Tvivl om, hvorvidt denne Bestemmelse ogsaa i visse extraordinaire Tilfælde kunde overholdes; jeg troer nu, den vil kunne det, naar den ærede Rigsdagsmand nemlig vil behage at lægge Mærke til, at der ikke i Almindelighed staaer, at ingen Beslutning derom kan tages; men der staaer: „ingen endelig Beslutning“. Skulde nu det Tilfælde møde, at den ordentlige Rigsdag, som Følge af en mere end almindelig tidlig Sammentaldelse i et Aar, skulde komme i det Tilfælde at tage en Beslutning om den coloniale Deel af Finantsloven inden Colonialraadets Betænkning foreligger, da vil denne Paragraphs Bestemmelser være tilstrækkelig opfyldte derved, at der i Finantsloven tages de fornødne Forbehold, hvorved det fremgaaer, at dette endnu ikke er nogen endelig Bestemmelse. Jeg troer, at der ved denne Tilføjning er taget tilstrækkeligt Hensyn til saadanne Tilfælde, der jo, som sagt, kun kunne være overordentlige. Hvad Bemærkningen til § 29 angaaer, hvor der staaer, at ingen Skat kan paalægges, for-

andres eller ophæves uden ved Lov, da har den ærede Taler meent, at det kunde være tvivlsomt; om man ikke ogsaa derved kunde betage sig Afgang til at udskrive Skatter til kommunale Diemed, blot ved Samvirkning af Colonialraadet, uden Deeltagelse af Møderlandets Lovgivning; herved maa jeg tillade mig at henvise den ærede Rigsdagsmand til Grundlovens § 51, hvor netop de samme Udtryk ere brugte, og hvoraf det tilstrækkelig fremgaaer, at i Møderlandets Lovgivning forstaaes ved Skat kun Skatter til Statskassen. Det er jo selsølgelig, at det ikke ifølge Grundlovens § 51 er formeent, at kommunale Afgifter kunne udskrives paa anden Maade end ved Lov (Hør!). Hvad § 30 angaaer, da vil den ærede Rigsdagsmand af Sagens historiske Gang vide, at den ikke hører til de Paragrapher, hvorpaa jeg personlig lægger nogen Vægt; men jeg troer paa den anden Side, at den er fuldkommen uskadelig, og jeg troer navnlig ikke, at denne Paragraph, saaledes som den er redigeret, i mindste Maade kan komme til at indeholde nogen Præjudice for Colonierne. Jeg troer, at denne Paragraphs Ordlydende er saaledes, at man ved den endelige Ordning vil kunne tage Hensyn til, at der ikke paabyrdes Colonierne Udgifter, som ikke i Gjærningen med Billighed bør henvises til Colonierne, idet det udtrykkeligt hedder, at det skal bestemmes nærmere ved Lov, hvorledes samtlige Udgifter til Colonierne kunne udredes af Colonierne selv, og Møderlandets Lovgivningsmagt har altsaa i den Henseende forbeholdt sig den fornødne Frihed.

Krieger: Jeg troer, at Thinget bør forsøge paa at gennemføre denne Lov, betragte den som en Lov om Dyrrettelsen af et Colonialraad og ikke som en Grundlov for Colonierne (Hør!). Der er efter min Mening enkelte Bestemmelser, som ikke fortjene at blive staaende i Loven, tildeels fordi de ere umiddelbart overførte fra Grundloven, tildeels ogsaa fordi de, saaledes som de ere henstillede, synes at ville faae en Betydning, der dog neppe kan tilkomme dem; saaledes f. Ex. den Bestemmelse, at dansk Lov og Ret fremdeles gjælder i Colonierne, thi skulde det opfattes efter Ordene, saa vilde Betydningen deraf